

[Brorsen.]

jeg vilde altsaa mene, at det kunde have sin Betydning at faa at vide, hvorledes Priserne paa de forskellige Landbrugsvarer ligger i en hel Række Lande, som vi kan sammenlignes med. Det vil jeg henstille til Overvejelse.

Ellers var jo den højtærede Minister imod, at man, som jeg var inde paa, skulde sætte en Minimalpris, idet han mente, at vi her kunde komme til at staa overfor ganske uanede Vanskeligheder. Det tror jeg nu aldeles ikke. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi denne Gang faar sat en Bundpris paa de Varer, der gaar ud i Forbruget indenfor Landets Grænser.

Ministeren sagde med Hensyn til Gennemførelsen af Lovforslaget, at man skulde aldeles ikke gennemføre det for hans Skyld og heller ikke for Forbrugernes Skyld. Men er det da ikke det danske Landbrug, Landbrugsministeren i særlig Grad repræsenterer indenfor Ministeriet? Saa synes jeg egentlig, det var en mærkelig Udtalelse, han kom med her: At det ikke var for hans Skyld og heller ikke for Forbrugernes Skyld. Det er for Landbrugets Skyld, og den højtærede Landbrugsminister indtager jo sin høje Stilling indenfor Ministeriet for netop i særlig Grad at varetage Landbrugets Interesser.

Jeg haaber fremdeles, at vi under de Forhandlinger, der skal føres om Forslaget, kan faa betydningsfulde Ændringer ind i Loven, for ellers bliver den som hidtil af ringe Betydning.

Jens Sørensen (Sejflod): Det ærede Medlem Hr. Brorsen kritiserede, at Forslaget var kommet saa sent frem, hvilket Ministeren har svaret paa, og udtalte sig i øvrigt om, hvorvidt Loven havde gjort Nytte. Baade det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Fibiger taler jo stadig om den hurtige Prisstigning, og der kræves eventuelt Kødcentraler. Jeg tror, det vil være en farlig Sport at komme ind paa, for vi kommer jo ikke udenom, at selv om vi nu sætter en bestemt Pris paa Kreaturer her i Danmark, vil der maaske blive $\frac{1}{3}$ af Kreaturerne, der ikke kan sælges, og det bliver ikke de daarligste. Saa skal vi maaske til at destruere dem. Det maa være mest formaalstjenligt at destruere de daarlige Dyr. Saa kommer Prisstigningen Tid efter anden, som Destruktionen skrider frem, og der ikke kommer flere Kreaturer frem, end der kan sælges til Udlandet og paa det indenlandske Marked.

Det, de Herrer peger paa med Hensyn til bestemte Priser, er en farlig Sport, for det vil kræve store Midler, og det er ikke nemt i Øjeblikket at skaffe de Midler frem. Vi maa jo i Løbet af meget kort Tid naa et Resultat med Hensyn til Forlængelse af den nuværende Kødlov; men det vil jo nok vise sig i Løbet af Sommeren, som det ogsaa er udtalt af Landbrugsministeren, at der under Hensyn til Græsarealerne ikke vil komme saa meget Kvæg frem til Destruktion i første Omgang, det bliver først henad Efteraaret, der virkelig kommer Kvæg frem til Destruktion.

Jeg tror, at naar man kræver en saa voldsom Prisstigning, lader Ordningen sig ikke gennemføre. Naar det ærede Medlem Hr. Brorsen taler om Landbrugets Nød, er det i og for sig rigtigt, for saa vidt som vi har de smaa Kvægpriser, vi har, men de er kommet til os fra Udlandet, og selv om vi satte Kvægprisen betydeligt op — det ærede Medlem nævnte ikke nogen bestemt Pris —, tror jeg ikke, det kunde redde de danske Landbrug, som er overprioriterede. Der skal andre, skrappe Midler til, der skal en kraftig Gældsnedskæring til, det er det eneste, der kan redde dem.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger var inde paa, at Priserne var ikke steget som Følge af Destruktionsloven, og var lidt fortørnet over mit lyse Syn paa Lovens Virkning og min Tak til Landbrugsministeren. Dog indrømmede det ærede Medlem, at Kriselovgivningen havde hjulpet, men det var ikke nok. Jeg kender jo nok alle de Krav, der indgaar fra L. S. ude i Landet. Det er let nok at stille Krav; men det er ikke nemt at skaffe Ændringer, hvorved der bliver Rentabilitet indenfor Landbruget, saadan lige paa staaende Fod, det tager Tid.

Jeg er klar over, at Destruktion af de daarlige Dyr ogsaa vil betyde noget i Retning af Rentabilitet i Landbruget, idet Snylterne i de forskellige Besætninger bliver destrueret. Det er den Vej, vi skal ud, og selv om de Herrer fra Oppositionens Side mener, at det ikke virker saa hurtigt, som det kunde ønskes, saa vil vi naa det samme ved Destruktionen, som vi vilde naa, hvis de Herrer havde Magt til at gennemføre Kødcentralen, og paa en fornuftigere Maade, idet det daarlige Kvæg destrueres, og det gode bibeholdes. Jeg anbefaler Forslaget.

Fibiger: Det ærede Medlem Hr. Jens Sørensen (Sejflod) sagde, at man kunde virkelig ikke vente at faa alle de Krav, der kom fra Landbruget, gennemført. Man faar